

Παντουρκιστές*: Όλος ο θίασος στην σκηνή.

Γράφει ο Λεωνίδας Κουμάκης.

Η εξωφρενική επίκληση (εκτός Τουρκίας φυσικά) «δικαιωμάτων» που καταπατώνται περιφρονητικά μέσα στην Τουρκία, αποτελεί πάγια τουρκική πολιτική ολόκληρων δεκαετιών.

Η Τουρκική «Δημοκρατία» το έτος 2023 συμπληρώνει εκατό χρόνια ζωής. Ιδρύθηκε με **ένα μόνο** κόμμα (Κεμαλικό Ρεπουμπλικανικό Λαϊκό Κόμμα – Cumhuriyet Halk Partisi, CHP) το οποίο, κάτω από ένα αποκάλυπτα **φασιστικό καθεστώς** επέβαλε στην πολιτική και κοινωνική ζωή της Τουρκίας την επεκτατική «ατζέντα» των **παντουρκιστών**.

Το 1945 επιτράπη η λειτουργία και δεύτερου πολιτικού κόμματος (Δημοκρατικό Κόμμα – Demokrat Partisi) το οποίο όμως προερχόταν από την **ίδια ακριβώς** μήτρα των νεότουρκων.

Ιδρυτής του, ο Τζελάρ Μπαγιάρ, πρωθυπουργός μέχρι το 1939, μετά τον θάνατο του Κεμάλ και την διαδοχή του από τον Ισμέτ Ινονού. Το 1950, ο Τζελάρ Μπαγιάρ, φανατικός νεότουρκος, έγινε Πρόεδρος Δημοκρατίας ορίζοντας σαν πρωθυπουργό τον Αντνάν Μεντερές, γόνο μεγαλογαιοκτημόνων της

Ανατολίας και παλιό συνεργάτη του Μουσταφά Κεμάλ. Το νέο κόμμα συμεριζόταν **όλους ανεξαιρέτως τους στόχους** των παντουρκιστών και συγκέντρωνε στελέχη και «αντιπολιτευόμενους» μέσα και έξω από το μέχρι τότε μοναδικό Ρεπουμπλικανικό Λαϊκό Κόμμα.

Η Τουρκική «Δημοκρατία» συνέχισε να λειτουργεί κάτω από τον ασφυκτικό και **υποχρεωτικό ιδεολογικό εναγκαλισμό** των παντουρκιστών, καθιέρωσε ελάχιστο ποσοστό 10% για την είσοδο ενός κόμματος στο τουρκικό κοινοβούλιο επιτρέποντας την δημιουργία νέων κομμάτων που θα ασπάζόταν, θα τηρούσαν και θα εφάρμοζαν απαρέγκλιτα τις ιδεολογικές αρχές των παντουρκιστών «διαφωνώντας» μόνο όσον αφορά τους **τρόπους επίτευξης** τους.

Έτσι τα κόμματα που συνέχισαν να ιδρύονται **δεν παρέκκλιναν καθόλου** από τα απαράβατα αυτά «δεδομένα»: Το Κόμμα Δικαιοσύνης της Τουρκίας (Adalet Partisi) του Σουλεϊμαν Ντεμιρέλ (1961), το Κόμμα Εθνικιστικού Κινήματος (Milliyetçi Hareket Partisi, MHP) του Αλπασλάν Τουρκές (1969 – σήμερα εκπροσωπείται από το **δεκανίκι του Ερντογάν**, Ντεβλέτ Μπαχτσελή), το Κόμμα του Ορθού Δρόμου (Doğru Yol Partisi, DYP) της Τανσου Τσιλέρ (1983), το Κόμμα της Μητέρας Πατρίδας (Anavatan Partisi, ANAP) του Τουργκούτ Οζάλ που ιδρύθηκε το 1983 και διαλύθηκε το 2009, το Κόμμα Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης (Adalet ve Kalkınma Partisi, AKP) που ιδρύθηκε το 2001 και από το 2002 μέχρι σήμερα ελέγχει την τουρκική εξουσία, το Καλό Κόμμα (İYİ Parti) της Μεράλ Ακσενέρ (2017), το Κόμμα του Μέλλοντος (GP) του Αχμέτ Νταβούτογλου (2019), το Κόμμα Δικαιοσύνης και Προόδου (DEVA) του Αλί Μπαμπατζάν (2020) κ.α.

Όλοι οι κανόνες όμως έχουν και την εξαίρεσή τους. Το 2012, όταν το **ψεύτικο προσωπείο** των Τούρκων ισλαμιστών έλαμπε στην Αμερική και στην Ευρώπη με τον δήθεν «μεταρρυθμιστή» Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν, όταν οι Αμερικανοί σύμβουλοι του Ομπάμα σύστηναν στον επανεκλεγέντα 44^ο Πρόεδρο της Αμερικής να επισκεφτεί στο πρώτο του ταξίδι εκτός ΗΠΑ, τιμής ένεκεν, τον «μεγάλο ηγέτη» της Τουρκίας, ιδρύθηκε στην Τουρκία το **Δημοκρατικό Κόμμα των Λαών** (Halkların Demokratik Partisi, HDP), μέσα από διαδικα-

σίες **πρωτόγνωρες** στην Τουρκική «Δημοκρατία», συγκεντρώνοντας κυρίως Κούρδους αλλά και πολλές μειονότητες όπως Άραβες, Αλεβίτες, Αρμένιους, ΛΟΑΤ και πολλούς άλλους.

Το νέο-ιδρυθέν **Δημοκρατικό Κόμμα των Λαών (HDP)**, έχει δύο **συμπροέδρους** – ένα άνδρα (τότε, τον Σελαχατίν Ντεμιρτάς) και μια γυναίκα (τότε, την ΦιγκένΓιουκσεκντάγκ).

Το 2014 ο εκ των συμπροέδρων του HDP, χαρισματικός ρήτορας **Σελαχατίν Ντεμιρτάς** διεξήγαγε μια εξαιρετική προεκλογική εκστρατεία σαν υποψήφιος Πρόεδρος της Τουρκικής Δημοκρατίας. Στις βουλευτικές εκλογές που ακολούθησαν το 2015, το Δημοκρατικό Κόμμα των Λαών (HDP) **συνέτριψε όλες τις προβλέψεις**, ξεπερνώντας με χαρακτηριστική άνεση το δυσθεώρητο όριο εισόδου στο τουρκικό κοινοβούλιο, εξασφαλίζοντας το 13% των ψήφων και 80 έδρες στη Μεγάλη Εθνοσυνέλευση της Τουρκίας – μια από αυτές από την Ντιλέκ Οτσαλάν, ανιψιά του φυλακισμένου ηγέτη του PKK Αμπντουλάχ Οτσαλάν.

Το **εκλογικό μανιφέστο** και οι **πολιτικές θέσεις** του Δημοκρατικού Κόμματος των Λαών – HDP (παραδοσιακά κουρδικά αιτήματα, ειρηνευτική διαδικασία για τον τερματισμό της ένοπλης σύγκρουσης των Κούρδων ανταρτών και του τουρκικού κράτους, δικαιώματα των γυναικών και των μειονοτήτων της Τουρκίας, αντίθεση στην ενίσχυση των εξουσιών του προέδρου της Τουρκικής Δημοκρατίας, αντίθεση στις τουρκικές πολεμικές επεμβάσεις σε Κύπρο, Ιράκ, Συρία, Λιβύη, Ναγκόρνο Καραμπάχ, υποστήριξη ειρηνικής επίλυσης όλων των ελληνο-τουρκικών διαφορών με βάση τους κανόνες του Διεθνούς Δικαίου κ.α.) **αποτελούν κόκκινο πανί για όλο το φάσμα των παντουρκιστών.**

Για τον λόγο ακριβώς αυτόν, αμέσως μετά το «πραξικόπημα» της 16^{ης} Ιουλίου 2016 και την συγκέντρωση **υπέρ-εξουσιών** στα χέρια των παντουρκιστών, εξαπολύθηκαν **βίαιες διώξεις** εναντίον των συν-αρχηγών και των στελεχών του Δημοκρατικού Κόμματος των Λαών – HDP **σε ολόκληρη την Τουρκία.**

Ο χαρισματικός συν-αρχηγός του κόμματος **Σελαχετίν Ντεμιρτάς** συνελήφθη και κλείστηκε στις φυλακές για δήθεν «τρομοκρατική δράση». Η συν-αρχηγός **Φιγκέν Γιουκσεκντάγκ** διώχτηκε απηνώς με φανταστικές κατηγορίες.

Σήμερα, τέσσερα χρόνια αργότερα, **σαπίζουν** και οι δύο **στις τουρκικές φυλακές** όχι βέβαια για «τρομοκρατική δράση», αλλά για τον κίνδυνο που αντιπροσωπεύουν απέναντι στις «αρχές» και στις επιδιώξεις των παντουρκιστών.

Το **Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων** κάλεσε το 2019 την Τουρκία να σταματήσει την προφυλάκιση του Σελαχετίν Ντεμιρτάς η οποία διαρκεί πολύ περισσότερο από ό,τι θα μπορούσε να δικαιολογηθεί με οποιοδήποτε τρόπο.

Τον Φεβρουάριο του 2018, το τρίτο τακτικό συνέδριο του Δημοκρατικού Κόμματος των Λαών εξέλεξε **νέο δίδυμο συν-προέδρων**, τον Σεζάι Τεμελί και την Περβίν Μπουλντάν.

Στις εκλογές του **Ιουνίου 2018** η εκλογική διαδικασία επισκιάστηκε από ένα **όργιο νοθείας**, απροσχημάτιστης υποστήριξης των κυβερνητικών κομμάτων (Κόμμα Δημοκρατίας & Ανάπτυξης και Εθνικιστικό Κόμμα) στις ανατολικές επαρχίες της Τουρκίας, κατευθυνόμενη προπαγάνδα από τα **ελεγχόμενα τουρκικά ΜΜΕ** και ένα απροκάλυπτο **πόλεμο μίσους** εναντίον της τεράστιας **Κουρδικής μειονότητας** της Τουρκίας.

Παρ' όλα αυτά, το Δημοκρατικό Κόμμα των Λαών κατάφερε να εξασφαλίσει στις βουλευτικές εκλογές το 10,76% των ψήφων και **59 έδρες στο Τουρκικό Κοινοβούλιο**, ενώ στις δημοτικές εκλογές κατάφερε να εκλέξει **68 Δήμαρχους**.

Αμέσως μετά τις εκλογές όμως το ισλαμο-φασιστικό καθεστώς της Άγκυρας **εξαπέλυσε διώξεις** εναντίον του **συνόλου σχεδόν των νέο-εκλεγέντων δημάρχων** του HDP, κυρίως στις νοτιοανατολικές περιοχές της Τουρκίας, για δήθεν «τρομοκρατική δράση» **διορίζοντας αυθαίρετα** στην θέση τους **δοτούς «Κυβερνήτες»**.

Παράλληλα, άρχισε ένα **βίαιο «κυνήγι μαγισσών»** εναντίον των νέο-εκλεγέντων **βουλευτών του ΗDP**, με αποτέλεσμα **δώδεκα εξ αυτών να βρίσκονται ήδη** κρατούμενοι στις τουρκικές φυλακές με αόριστες κατηγορίες «τρομοκρατικής δράσης»!

Σ Υ Μ Π Ε Ρ Α Σ Μ Α Τ Α: Η Τουρκική «Δημοκρατία» βρίσκεται μέσα σε μια πολύ **βαθιά κρίση**.

Η εξωφρενική επίκληση (**εκτός Τουρκίας φυσικά**) «δικαιωμάτων» που καταπατώνται περιφρονητικά μέσα στην Τουρκία, αποτελεί βέβαια πάγια **τουρκική πολιτική** ολόκληρων δεκαετιών.

Αλήθεια, αναρωτιέται κανείς πόσους τόνους **κροκοδείλιων δακρύων** και πόσους τόνους μελανιού **θορυβώδους προπαγάνδας** θα εξαπέλυε η Τουρκία, αν η Ελληνική Κυβέρνηση «καταργούσε» κάθε εκλεγμένο δήμαρχο της Ελληνικής Θράκης με την κατηγορία της «τρομοκρατικής δράσης» και διόριζε αυθαίρετα όποιον «Κυβερνήτη» ήθελε;

Η Τουρκική «Δημοκρατία» όμως το εφαρμόζει **στην πράξη** σε ολόκληρη την νοτιοανατολική Τουρκία **εδώ και δεκαετίες** και δεν ακούγεται **ούτε ψίθυρος** από τους λαλίστατους «υπερασπιστές ανθρωπίνων δικαιωμάτων» της Δύσης και της Ανατολής που συνήθως ευαισθητοποιούνται **ανάλογα με τα συμφέροντα** που έχει η ευμετάβλητη «συνείδηση» τους.

Ο σημερινός έλεγχος της τουρκικής εξουσίας από **φανατικούς ισλαμιστές** (Ερντογάν, Τσαβούσογλου, Καλίν, Χακάν κ.α.), **ακραίους φασίστες** (Μπαχτσελή), **αριστερούς εθνικιστές** με «απήχηση» μόλις 0,2% στο εκλογικό σώμα το 2018 αλλά σε αποφασιστικές θέσεις εξουσίας (Περιντσέκ), οδηγεί την Τουρκία σε **μεγάλες περιπέτειες**.

Ένα **Ευρώ** ξεπέρασε πλέον το επίπεδο των **10 νέων τουρκικών λιρών** (10,1176 στις 6/11/2020), με τον αρχηγό του τουρκικού κράτους να βρίσκεται σε κατάσταση **εικονικής πραγματικότητας**, εθισμένος πλέον στην καθημερινή **παραπληροφόρηση**: «Η οικονομία βρίσκεται σε περίοδο ταχείας ανάκαμψης και προβλέπεται ανάπτυξη» (Δηλώσεις Ρ. Τ. Ερντογάν ενώπιον του υπουργικού συμβουλίου, 5 Νοεμβρίου 2020)

Ο **κορονοϊός** που θεωρείτο από τους ισλαμιστές «ευκαιρία» για την τουρκική οικονομία, έχει μολύνει μέχρι τώρα (επισήμως) 385.000 Τούρκους πολίτες και έχει στείλει στον θάνατο 10.500.

Σε πρόσφατη **έρευνα** (Σεπτέμβριος 2020, KONDA) το 60% των ερωτηθέντων δηλώνει ότι αντιμετωπίζει οικονομικά προβλήματα ενώ σε άλλη έρευνα (Οκτώβριος 2020, Ινστιτούτο Anrasya), εάν σήμερα γινόταν στην Τουρκία **προεδρικές εκλογές**, ο δήμαρχος της Κωνσταντινούπολης Εκρέμ Ιμάμογλου θα ελάμβανε το 42% των ψήφων, έναντι 38,7% του Ρ.Τ. Ερντογάν.

Είναι γεγονός ότι η ακραία, επιθετική ρητορική του Ρ. Τ. Ερντογάν βρίσκει **ευήκοα ώτα** στην «δεξαμενή» ψηφοφόρων των πολλών κομμάτων που προέρχονται από την **ίδια μήτρα** των **παντουρκιστών**. Οι εμπρηστικές ακρότητες για να «δικαιολογηθούν» οι βόλτες σε ελληνική υφαλοκρηπίδα και κυπριακή ΑΟΖ («Οι έρευνές μας γίνονται όπου θέλουμε στην τουρκική υφαλοκρηπίδα και δεν ζητάμε την άδεια κανενός», Φουάτ Οκτάι, Αντιπρόεδρος Τουρκικής Δημοκρατίας, Οκτώβριος 2020) και οι «πρωτοβουλίες» παντουρκιστών **διαφόρων αποχρώσεων**, όπως η πρόταση αντιπολιτευόμενων βουλευτών (φυσικά εκτός ΗΔΡ) «να επιβιβαστούν στο ερευνητικό πλοίο Oğuz Reis, με σκοπό να δώσουν μήνυμα ενότητας της Τουρκίας στο ζήτημα της Ανατολικής Μεσογείου», βρίσκονται **στην ίδια ακριβώς κατεύθυνση**.

Ο επόμενος, **πιθανός** Τούρκος Πρόεδρος και σημερινός Δήμαρχος Κωνσταντινούπολης Εκρέμ Ιμάμογλου, εμφανίζεται **ιδιαίτερα προσεκτικός**. Επισκέφτηκε τον Οικουμενικό Πατριάρχη στο Φανάρι (ο Ερντογάν σαν δήμαρχος είχε πολιορκήσει το Φανάρι με αίτημα την έξωση του) και αποφεύγει να εκτεθεί σε λεκτικές ακρότητες, παρ' όλο που **προέρχεται από την ίδια μήτρα των παντουρκιστών**.

Επί πλέον, έλαβε σαφείς αποστάσεις από την απόφαση μετατροπής της **Αγίας Σοφίας** σε τζαμί («πρόκειται για ζήτημα που εργαλειοποιείται χάριν της εσωτερικής πολιτικής σκηνής» εκφράζοντας λύπη γι' αυτό) και για πολλούς αποτελεί μια αμυδρή **ελπίδα** για μια καλύτερη, πιο δημοκρατική και «λογική» Τουρκία στο εσωτερικό και αλλά στην διεθνή σκηνή.

Εκτός εάν αποδειχθεί στο μέλλον πως και αυτός έκρυψε με επιμέλεια την γνωστή πλέον σε όλους ατζέντα των παντουρκιστών...

* **Παντουρκισμός** και τουρκική πολιτική απέναντι στον ελληνισμό περιγράφονται στο διαχρονικό, αυτοβιογραφικό βιβλίο «Το Θαύμα – Μια πραγματική ιστορία» που είναι διαθέσιμο εντελώς δωρεάν τόσο στην 5η Ελληνική έκδοση (2020) όσο και στην 3η Αγγλική έκδοση (2019) από την [Βιβλιοθήκη του International Hellenic Association](#). Η δωρεάν ηλεκτρονική έκδοση του 2020 περιλαμβάνει επικαιροποιημένη βιβλιογραφία εκατοντάδων πηγών σε Ελληνικά, Αγγλικά, Γαλλικά και Τουρκικά βιβλία.

Τα άρθρα που δημοσιεύονται στην ιστοσελίδα του ΙΗΑ εκφράζουν αποκλειστικά τους συγγραφείς – μέλη του ΙΗΑ. Η ιστοσελίδα του ΙΗΑ δεν λογοκρίνει, ούτε επεμβαίνει σε άρθρα – κείμενα των μελών του ΙΗΑ.

INTERNATIONAL HELLENIC ASSOCIATION.

Πηγή : <https://professors-phds.com/>